

בתי הדין לעבודה

דמ 6583/01		בית הדין האזורי לעבודה ת"א-יפו	
18/08/2002		כבוד השופטת חגית שגיא נ.צ.: מר יוסף מזור	בפני:

בעניין:

שלומית רייך

ע"י ב"כ עו"ד עליזה אבני-בן-יצחק
נגד

יותר מימון והשקעות בע"מ

התובעתהנתבעתפסק דין

1. הדיון בתיק זה התקיים בהעדר נציג הציבור השני אשר הוזמן ולא הופיע, ולא מסר נימוק לאי הופעתו. כדי לא לדחות את הדיון הוחלט כי הדיון יתקיים בהעדרו.
2. התובעת הגישה תביעה כנגד הנתבעת, בה תבעה זכויות שונות המגיעות לה, לטענתה, בגין תקופת עבודתה בנתבעת. התובעת טענה כי עבדה מיום 21.5.00 ועד 20.5.01, וכי פוטרה בהיותה בהריון, ללא היתר מהמפקח על העבודה. התובעת תבעה פיצויי פיטורין, תמורת הודעה מוקדמת, דמי הבראה, הפרשי שכר ופיצויי הלנה.
3. הנתבעת הגישה כתב הגנה בו טענה כי התובעת פוטרה עקב תפקודה הלקוי, לאחר שלא מכרה מוצרים באותו היקף כפי שהיה בחודשים שקדמו לפיטוריה. כן נטען כי התובעת השתתפה את התהליך לקבלת היתר לפיטוריה במשרד העבודה על מנת להרוויח זמן. הנתבעת טענה כי התובעת אינה זכאית לסכומים הנתבעים.
4. בדיון שהתקיים ביום 24.3.02 העידו עדי התביעה ולנטינה ינקלביץ, נועם פשה והתובעת. העדה ולנטינה ינקלביץ העידה כי שימשה במשך שנתיים כמנכ"ל החברה, ופוטרה בסוף מרץ 2001 עקב צמצומים. לטענתה כל עובדי החברה פוטרו. כן טענה העדה כי תיפקוד התובעת היה מצויין. העד פשה העיד כי פוטר ב-01/2 במהלך שירות מילואים. העד טען כי תיפקוד התובעת היה מצויין. התובעת העידה כי עבדה בחברה ממאי 2000, קיבלה מכתב פיטורין ב-23.4.01 בהיותה בהריון, ומפקח עבודה התיר את פיטוריה מיום 20.5.01. לעניין שכרה ואופן תיפקודה טענה התובעת: "לא היו פגישות שניתן היה לקיים לצורך מכירות. בחודש האחרון אחד הסוכנים מכר 25 מכשירים ולכן תפוקתו היתה טובה משלי. התחילו לעכב לי את המשכורות מינואר 2001. נשכורת חודש מאי לא קיבלתי. במאי עבדתי עד ה-5.01.2. את משכורת אפריל קיבלתי ב-22.5.01. קיבלתי הודעה מוקדמת אך נאלצתי לעזוב ב-5.01.2".
5. עד ההגנה מר ערן רובין טען בעדותו: "התובעת הועסקה אצלי עד לפיטוריה. הפיטורים בפועל היו ב-23.4.01 אך ההודעה נמסרה בתחילת אפריל. כשהתובעת אמרה לי שהיא בהריון מיד פניתי למפקח לקבלת היתר וניתן היתר לפטר מיום 20.5.01. במהלך טיפול משרד העבודה התובעת ניסתה בכל דרך לעכב את קבלת התשובה והאישור תוך שימוש במצגי שווא. במשך חודשיים התובעת קיבלה משכורות למרות שלא עבדה בכלל."

לא ייתכן שהתובעת לא מכרה דבר.
 התובעת ניצלה בחוסר תום לב ובכוונת זדון את היותה בהריון.
 התובעת הפסיקה למכור לחלוטין כאשר כל המוכרים המשיכו למכור.
 אני מוכן לשלם לתובעת שכר עבור חודש מאי.
 אני מוכן להוסיף לתובעת הבראה ופיצויי פיטורים למרות דעתי שלא מגיע לה."

6. לאחר שעינינו בכל החומר שבפנינו אנו קובעים כדלקמן:

-
- א. פיטורי התובעת שנעשו ב- 23.4.01, בעת היותה בהריון, בטלים.
 תוקף הפיטורין הינו מיום 20.5.01, עת ניתן האישור ממשרד העבודה.
 לפיכך יש לראות את התובעת כמי שעבדה שנה תמימה, מ-21.5.00 ועד 20.5.01.
- ב. לא שוכנענו כי נסיבות פיטורי התובעת מצדיקות שלילת פיצויי פיטורים.
 גם אם ירדה תפוקת התובעת – אין הדבר מצדיק שלילת הפיצויים, שכן עצם הפיטורים מהווה עונש לעובד.
 אנו סבורים כי הפיטורים נעשו מקשיים כלכליים, כפי שציינו כל העדים וכפי שקבע המפקח, ולא עקב תיפקוד לקוי של התובעת.
- ג. משכך – זכאית התובעת לפיצויי פיטורין, לתמורת הודעה מוקדמת, לדמי הבראה ולשכר בגין מאי 2001.
- ד. אשר להפרשי שכר ולפיצויי הלנה:
 בחומר הראיות לא צויין דבר לעניין הפרשי שכר חודש אפריל.
 התובעת העידה כי משכורת ינואר שולמה ב- 20 לחודש, וכי משכורת אפריל שולמה ב- 22.5.01.
 מששולמו משכורות אלה באיחור – הן מזכות את התובעת בפיצויי הלנה.
 אין כל ראייה לעניין איחור במשכורות פברואר – מרץ 2001.

7. לאור כל האמור הננו מחייבים את הנתבעת לשלם לתובעת את הסכומים דלהלן:

-
- א. שכר מאי 2001 בסך 2,667 ₪ בתוספת פיצויי הלנת שכר כדין מיום 31.5.01 ועד לפרעון.
- ב. תמורת הודעה מוקדמת בסך 4,000 ₪ בתוספת ריבית והצמדה כדין מיום 31.5.01.
- ג. דמי הבראה בסך 1,410 ₪ בתוספת ריבית והצמדה כדין מיום 31.5.01.
- ד. פיצויי פיטורין בסך 4,000 ₪ בתוספת פיצויי הלנת פיצויי פיטורין כדין מיום 31.5.01 ועד לפרעון.
- ה. סך של 1,300 ₪ כפיצויי הלנת שכר בגין משכורות ינואר ואפריל ששולמו באיחור, כמפורט לעיל.
- ו. הוצאות המשפט בסך 1,200 ₪ + מ.ע.מ.
8. ניתן לבקש רשות ערעור משופט של בית הדין הארצי לעבודה בירושלים תוך 15 יום מקבלת פסק דין זה.

ניתן ביום _____ בהעדר הצדדים.

ח. שגיא – שופטת, אב"ד

נ.צ – מר יוסף מזור

נוסח זה כפוף לשינויי עריכה וניסוח